

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/946

z dnia 12 marca 2019 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 w odniesieniu do przydziału środków z budżetu ogólnego Unii na pokrycie kosztów związanych ze stworzeniem europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 15 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014 przeznaczona jest kwota 791 000 000 EUR na opracowanie systemów informatycznych wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich aktów ustawodawczych Unii.
- (2) Art. 15 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 upoważnia Komisję do przyjęcia aktu delegowanego określającego podział kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014, przeznaczonej na opracowanie systemów informatycznych, w przypadku gdy podział takiej kwoty nie został określony w odpowiednich aktach ustawodawczych Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽²⁾ ustanowiło europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). ETIAS jest głównym komponentem systemów informatycznych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 515/2014.
- (4) W rozporządzeniu (UE) 2018/1240 nie określono ani całkowitej wielkości środków – które mają zostać uruchomione z puli środków finansowych w wysokości 791 000 000 EUR przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 515/2014 na pokrycie kosztów związanych ze stworzeniem ETIAS – ani podziału według rodzajów kosztów i beneficjentów. W związku z tym konieczne jest określenie takiego przydziału oraz odpowiedniego podziału na poszczególnych beneficjentów za pośrednictwem aktu delegowanego Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 515/2014 określa w art. 6 ust. 3a całkowitą kwotę 96,5 mln EUR, którą mają otrzymać państwa członkowskie na pokrycie kosztów związanych ze stworzeniem ETIAS.
- (6) Z kwoty przewidzianej w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 należy udostępnić łączny przydział w wysokości 209 904 000 EUR na pokrycie kosztów związanych ze stworzeniem systemu ETIAS, o którym mowa w art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (7) Z tego całkowitego przydziału należy przydzielić kwotę 100 873 000 EUR. Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽³⁾ (zwanej „eu-LISA”). Takie finansowanie powinno pokrywać, zgodnie z art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, koszty poniesione przez agencję eu-LISA w związku ze stworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, w szczególności stworzeniem systemu centralnego, jednolitego interfejsu krajowego w każdym państwie członkowskim, bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym a jednolitymi interfejsami krajowymi, ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji mobilnej na urządzenia mobilne, usługi poczty elektronicznej, usługi bezpiecznego konta, bramy sieciowej dla przewoźników, usługi sieciowej i oprogramowania umożliwiającego centralnej jednostce ETIAS i jednostkom krajowym ETIAS rozpatrywanie wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

- (8) Z tego całkowitego przydziału należy przydzielić kwotę 12 531 000 EUR Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽¹⁾ (Frontex). Takie finansowanie powinno pokrywać, zgodnie z art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, koszty poniesione przez Frontex w związku z utworzeniem jednostki centralnej ETIAS, w tym przygotowaniem przestrzeni biurowej, zakupem i instalacją sprzętu IT, który będzie wykorzystywany przez personel, oraz rekrutacją i szkoleniem pracowników jednostki centralnej.
- (9) Z tego całkowitego przydziału należy przydzielić łączną kwotę 96 500 000 EUR państwom członkowskim wdrażającym ETIAS. Takie finansowanie powinno pokrywać, zgodnie z art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z integracją istniejącej krajowej infrastruktury granicznej i połączeniem z jednolitym interfejsem krajowym, obsługą jednolitego interfejsu krajowego oraz stworzeniem krajowych jednostek ETIAS, w tym zakupem i instalacją sprzętu IT, który będzie wykorzystywany przez personel, oraz rekrutacją i szkoleniem pracowników. Ponieważ koszty tych działań są bardzo podobne w każdym państwie członkowskim, niezależnie od wielkości kraju, długości granic zewnętrznych, liczby przejść granicznych, liczby osób przekraczających granice itp., kwota ta powinna zostać przydzielona uczestniczącym państwom członkowskim w równych częściach.
- (10) Zważywszy, że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania postanowiła wdrożyć rozporządzenie (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego ⁽²⁾. Dania jest zatem związana niniejszym rozporządzeniem na mocy prawa międzynarodowego.
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾ nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do Irlandii. Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁶⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽²⁾ W dniu 21 grudnia 2018 r. Dania powiadomiła, zgodnie z art. 4 protokołu 22, o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽²⁾.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany odpowiednio w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (17) Ze względu na fakt, iż konieczne jest jak najszybsze rozpoczęcie praktycznego wdrażania rozporządzenia (UE) 2018/1240, tak aby ETIAS stał się, zgodnie z planem, w pełni operacyjny trzy lata po wejściu w życie tego rozporządzenia, oraz aby w związku z tym umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią ekspertów ze wszystkich państw członkowskich, z którymi się specjalnie w tym celu skonsultowano.
- (19) Należy zatem odpowiednio uzupełnić rozporządzenie (UE) nr 515/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240, przeznacza się z ogólnego budżetu Unii całkowitą kwotę 209 904 000 EUR.
2. Kwotę, o której mowa w ust. 1, pobiera się z kwoty 791 000 000 EUR przeznaczonej na opracowanie systemów informatycznych, o której mowa w art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Artykuł 2

1. Kwotę, o której mowa w art. 1 ust. 1, wykorzystuje się w następujący sposób:
 - a) kwotę 100 873 000 EUR przydziela się agencji eu-LISA na pokrycie kosztów poniesionych w związku ze stworzeniem systemu informacyjnego ETIAS, o których mowa w art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
 - b) kwotę 12 531 000 EUR przydziela się Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej na pokrycie kosztów poniesionych w związku ze stworzeniem jednostki centralnej ETIAS, o których mowa w art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
 - c) kwotę 96 500 000 EUR przydziela się państwom członkowskim na pokrycie kosztów poniesionych w związku z integracją istniejącej krajowej infrastruktury granicznej i połączeniem z jednolitym interfejsem krajowym, obsługą jednolitego interfejsu krajowego oraz stworzeniem krajowych jednostek ETIAS, o których mowa w art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
2. Kwota, o której mowa w ust. 1 lit. c), zostaje przydzielona państwom członkowskim w równych częściach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
